

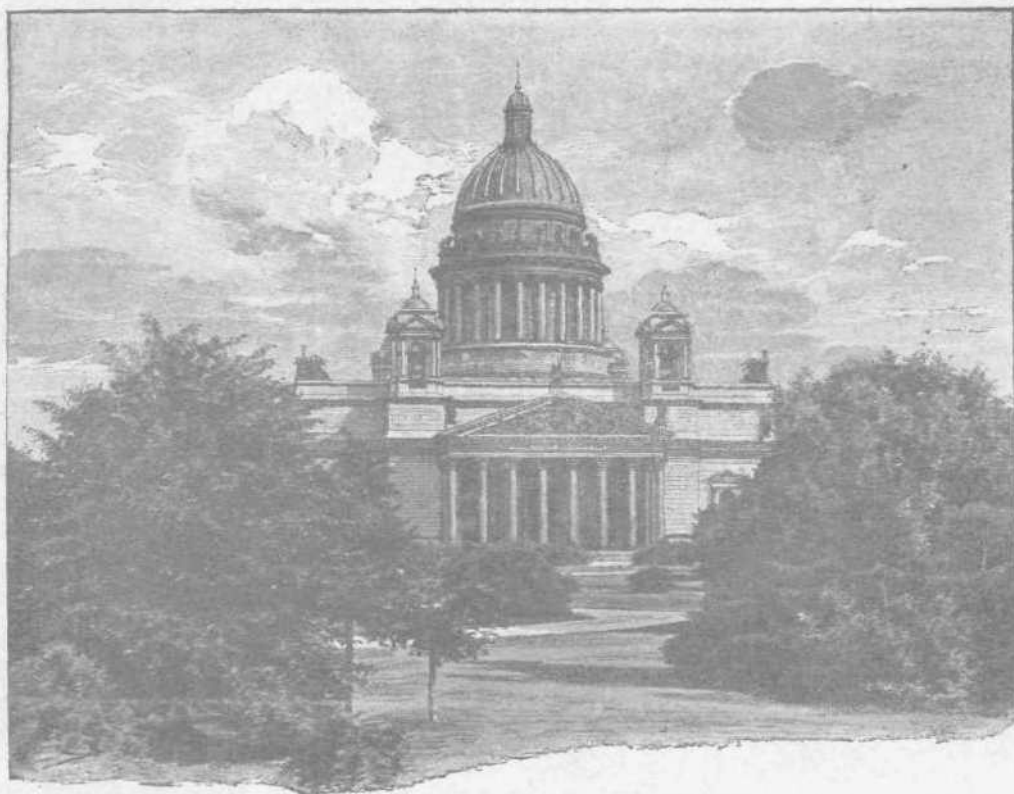
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ 19 ΜΑΙΟΥ 1896

28

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Ὁ Νεὸς τοῦ Κρεμλίνου

ἐνῶ τὴν 14 Μαΐου ἐτελέσθη ἡ στέψις καὶ ἡ μύρωσις τοῦ Τσαροῦ Νικολάου τοῦ Β΄.

ΒΛΑΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

(Έντυπώσεις)

Ταύτη πολιτική φυσικών ή να προ-
καλέση την εκπλήξιν, τον χόλον, το μί-
σοι, το θάμβος, την περιέργησον παρ'
άνθρωποις άλλως συνθησιμένοις, παρ'
έθνηι σπομένοις, εν θεομοίς απηρχαίμενοις,
ατέλει, γελίοις. Αουτίετα και ατάθειαι
υπέρξαν τά άδρότερα των άποδοθέντων
αυτώ επιθέτων και όμως άγνωστα συνε-
πίστερον και σταθερώτερον εις τάς αρχάς
του και δέν γνωρίζω Έλληνα, όστις να
δυναται να καυχηθή, ότι επί όλην είκο-
σαετιάν με τσαυτήν εύφύλα, με τσαυ-
τήν δύναμιν, με τσαυτόν θάρρος, με τσαυ-
τόν πλούτον γνώσεων, με τσαυτόν πεί-
σμα υπερεμάχησε των ιδεών του και δέν
γνωρίζω κανένα, πλην ίσως του Χ. Τρι-
κούπη, όστις να επέδρασε τσαυτόν επί
των άνδρών της τελευταίας είκοσαετίας,
όσον ο Γαβριηλίδης.

Η διά τους μη εκπόντας, τους πολ-
λους ατάθειά του και μεταβολή γνώμων,
ούδέν άλλο είνε η έντεγροτάτη επιδιώξις
του παρ' αυτού επιδιωκομένου σκοπού και
φυσικωτάτη διάψευσις έλλπίων επί ώρισμέ-
νους άνδρα και ώρισμένας ιδέας η άνα-
βολή έλλπίων επί των αυτών. Έκείνοι, τό
ύποιον έγραψεν ο Αναστάσιος Βυζάντιος :
«έν τω δημοσιογραφικώ μου σταδίω έπο-
λέμησα και έπηνεσα ένλλαξή πάντα τά
κόμματα, ως όρείλει να πράττη πάς, ό-
στις έχει ως ύπογραμμών του βίου του
άπολυτους αρχάς υπερτέρα των ήμερησίων
διενέξεων και των ποσοπικών συμπερόν-
των», τό έφρόνησε και τό πιστεύει και τό
έχει ως ύπογραμμών του ο Γαβριηλίδης.

Ηναγκασμένος να ζή και να κινήται έν
μέσθ της κοινωνίας ταύτης, άποτελουμέ-
νος από ώρισμένα πρόσωπα και διαθετού-
σης ώρισμένα μέσα, θέλων εις αυτήν να
επιβάλλη τάς ιδέας του, στηρίζεται ότε μόν
επί τούτων, ότε δ' επ' εκείνων, ότε μόν
έλλπίων επ' αυτών, ότε δε όσπιστών,
ότε μόν προτάσεων ταύτην την ιδέαν, ότε
δ' εκείνην η παραγωνίζων σειράν όλην
ιδεών αναγκάζεται να στραφή αναλόγως
της παρουσιάζομένης ανάγκης η της εξε-
λιξέως των αναγκών.

Αναμωρωτής διά του καλάμου, άπο-
τεινόμενος μόνον εις τον έγκέφαλον του
Έλληνος, ως μόνον όπλον έχων την παιθώ
αναγκάζεται φυσικώς να καμην άπειρον
χρησιν επιτηδεύτητος, να περιενύη τάς
ιδέας του διά νέου ένδύματος και να τάς
παρουσιάζη, ως νέας και πρωτοφανείς
πραγματικώς άντικειμένας προς εκείνας,
τάς όποιās ύπεστήριξε πρό έτους και ως
είδε μη έκτιμωμένας.

Ανταίσις άλλής ούδέποτε θεωρεί τον
εαυτόν του ήττημένον και βεβιαώς δέν είνε
ούτε η ρωμαϊκή ραθυμία, ούτε η ρωμαί-
κή κικαιριρία, αίτινας θα κευράσωσι την
άκωμωστον προς επίτευξιν του επιδιωκο-
μένου σκοπού όρασιν.

Γ.

Πρός επιδιώξιν και προς επίτευξιν του
σκοπού του είχαν ανάγκην όργανου ο Γα-
βριηλίδης, τον τύπον, αλλά τό όργανον
τούτο εύρεν έν Έλλάδι βιούν υπό άλλας
όλων συνθήκας και όρους ού μόνον των έν
Ευρώπη και έν Αμερικη, αλλά και ως
είχε τότε όλως άκατάλληλον προς πάσαν
συνθηματικήν και άποτελεσματικήν όρα-
σιν. Ο τύπος έν Έλλάδι πρό του Γα-
βριηλίδου δέν έστειρετο βεβιαώς και ιερο-
φαντών άξίων και παις τινος σημασίας.
Και ο Λεβίδης και ο Αντωνιάδης και οι
όσο Φιλήμονες και οι όσο Βυζάντιοι είχαν
άνυψοσει την άρθρογραφίαν εις αξιόζήλον
ύψος και είχαν διαμωρρώσει γλώσσαν δη-
μοσιογραφικήν ύπερορτήν. Διά δε του Ίω.
Καμπούρογλου και του Δ. Κορομηλά η
έφημεριογραφία έκαμνε τά πρώτα βή-
ματα προς άμειωτέραν επίδρασιν επί του
κοινού δια των ήμερησίων εκδόσεων και
της έγκαιροτέρας άναρχαής των είδή-
σεων. Ατυχώς άχρι της εποχής εκείνης
έμπνευμένης άποκλειστικώς σχόδον εκ της
γαλλικής, αυτή ακολουθούσα κατά βήμα
και άποστραχωμένη επί παλαιών εξέων
και παναρχαίων συνθησιών, περιωριζέτο
μαλλον εις συζητήσεις, περαιοιζέτο
διαλεκτικόν χαρακτηρη και άρρωσιότο
άποκλειστικώς σχεδόν εις την πολιτικήν
σπανιότατα, σχεδόν ποτέ άπτομένη κοι-
νωνικών θεμάτων. Η κωνιήρηξ (ρεπορ-
τάζ) τέλος περιεκλείετο εις την στοιχειω-
δεστάτην της έκφρασιν.

Ο Γαβριηλίδης νεωστί κατεβήεν εις
Αθήνας, άνευ πόρων και άνευ ύποστηρί-
ξεων ανέβαλε προς στιγμήν την εκτέλεσιν
των σχεσίων του και έσημοσιογράφησεν έν
τη «Έφημεριδι των Συζητήσεων», ήτις
άρκούντως ένωστέρηξέν υπό την έμπνευσιν
του Έπαμεινώνδα και τον πολυμυθή κά-
λαμον του Λεωνίδα Δελιγεωργη.

Αλλά τά όρις υπήρχαν στενά δια τον
άνυπόμωνον και νεωτεριστικωτάτερον Γα-
βριηλίδην και μετ' όλίγων, ως όστις εξε-
ρήγητο ο «Ραμπλας» έν συνεργασία
μετά του Κλεάνθου Τριανταφυλλου. Οι
Αθηναίοι ένεισ άνεγνώσαν τάς πλήρεις
τόλμης άνηκούστον και γνησιον αγιόμορφ
ήθηογραφίας αυτού και οι όφθαλμοί αυτού
διηνοιγόνοτο πρό νέου, τάως άγνωστού αυ-
τού, δημοσιογραφικού ήζήσαντος. Αλλά
και του «Ραμπλας» τά φιλοπαίγιμανα
και πως έλαφρά όρις έφαινον στενά
προς τον διψώντα όρασιν και όλον πυρ
Γαβριηλίδην. Και πρώϊαν τινά τό «Μη
Χάνεσαι», τό βαπτισθή έν του περιφήμου
λογίου του Κομμουνιστού ένεκαινίσε νέαν
περίαν και εις την Έλληνικήν δημοσι-
ογραφίαν και εις τά έλληνικά έν γένει
γράμματα. Έν τή μικρή εκείνη έφημε-
ριδι ούέγραψεν ο Γαβριηλίδης την μελλού-
σαν περιάν του, δι' αυτής ήρξάτο τον
κατά της Ρωμης ού ν ης άγωνά του
και έν αυτή έκτεκλήθησεν αι λογατεχνι-
κά άρετάι παντων όσοι διαπρίπουσι νύν
έν τή λογατεχνίη η τή δημοσιογραφίη.
Ο Παλαμάς και ο Δρασινός, ο Βελλικ-
νίτης και ο Καλλιμάχος, ο Αμνος και

ο Μπασάκης, ο Πολέμης και ο Σουρής
και τόσοι και τόσοι άλλοι. Ο φυλλελο-
γών την συλλογήν του «Μη Χάνεσαι»
μένει έκθαμβος πρό της τόσου όρώσου, της
τόσης ρώμης, της τόσης εύφύλας, του τό-
σου νεωτεριστικού πνευματος, του τόσου
σφρίγους, όπερ κατά τόνους και με την
σπατάλην άσώτου νιού διεχθή έν αυτή,
πνευμα πολιτισμού, νέον αιμα, σίσηρος
και άρσενικόν διεχθή εις τά φησιότανα
έλληνικά γράμματα και πνοή ρώμης και
πρωτοτυπίας τό διεπνευσε. Το πολύκρο-
τον Globe, τό επί της παλινορθώσεως
των Βουρβώνων συγκεντρώσαν πάσαν την
γράφουσαν και σκεπτομένην Παρισινήν
νεολαϊαν και άφ' ού εξώρμησε τόσους και
τόσους αείτιοις είναι ζήτημα έν την αυ-
τήν έσχει επίδρασιν επί των γαλλικών
γραμμάτων, έν τό «Μη Χάνεσαι» επί
των ήμετέρων.

Έν τούτοις η εξέλιξις ώρειλε ν' άκο-
λουθήσθ τον όρόμον της και η «Ακρόπο-
λις» διεδέχθη τό «Μη Χάνεσαι», τό ό-
ποιον ούδεις έτόλμησε να μιμηθή και όπερ
θα παραμείνη μοναδικόν εις τό είδος του,
πραγματικόν document humain της
φιλολογικής μας ιστορίας.

Δ.

Με την ίδρυσιν της «Ακρόπολις» νέα
εποχή ήρξάτο δια την έλληνικήν δημοσι-
ογραφίαν, συνταράξασα αυτήν και εις βα-
θρον μεταβαλλούσα. Μέχρι της εποχής
εκείνης αι έμπνευσεις έλκυθάνοντο εκ Γαλ-
λίας, η κατάταξις της ύλης, οι τίτλοι, ο
τρόπος της άναρχαής τω είδήσεων, η
άρθρογραφία και αυτό τό ύφος. Ο Γα-
βριηλίδης, όστις ήγάπησε την πρόδον του
άγγλικου και άμερικανικου τύπου, όστις
αυτελαμβάνετο της καταπληκτικώς ύπε-
ρορής αυτού επί του γαλλικού και ού ό
νους εξ ιδιοσυγκρασίας έρρεπε προς τον άγ-
γλοσαξωνικόν, έστειρεν άμείως τά βλέμ-
ματα του προς τάς χώρας του Τζόν
Μπουλ και του Γιαγκι. Πολλάς είδησεις,
όσον τό δυνατόν πλέονας πληρορειακές,
κωνηγητόν εις την κωνοθηριαν, λεπτομέ-
ρεια εξονυχιστική των γεγερότων, έν των
εξωτερικώ τά συμβάντα μόνον και αι
είδησεις και ούχι κρίσεις επί του «Ανα-
κτοβουλίου του Αγίου Ιακώβου», άρθρα
στηρίζομενα επί των είδήσεων, έν πραγ-
ματικών γεγερότων λαμβανόμενα, συντα-
μα, έντονα, σερή, κοπανητόν. Αλλά διά
να γίνοναι αυτά έφρειζόντο συντάκται
σκεπτομένοι, ως τον Γαβριηλίδην και με-
μυημένοι των νέων προδών της δημοσι-
ογραφίας. Αλλά τούτοι δέν υπήρχον, ώ-
ρειλον να μωρωθώσι. Τότε ο Γαβριηλίδης
παρ υσισαι όλον τον μοναδικόν διοργα-
νωτικόν νου του και την μωρωτικήν του
δύναμιν, έφ' ω και επεβλήθη οικαιότατα
«enfant en d'ame», ψυχών δημιουργός.
Αφ' ένός ήρξάτο διαμωρρών και διαπλάτ-
των κατά τάς ιδέας του σειράν όλην δη-
μοσιογραφών και άφ' έτέρου συνειθίζον τό
κοινόν εις τον νέον τρόπον. Η έργασία, έν
κατεβάλε, τά εμπόδια, άτινα υπερεικλή-
σαν εις την άλλήθως έκπληκτικήν Ηλιαστικώς

ΣΤΗΝ ΕΛΗΙΑ ΑΠΟΚΑΤΩ

Μεγάλη έλγά, τον ίσκιο σου για 'λιγο ακόμα δός μου,
'Αχ, θάρθη γλώγορα η στιγμή
Που θ' αναπάσω το κορμί
Στον ίσκιο τ' άλλου κόσμου.

Παρακαλώ σε ανθρώπινη πάρε φωνή και πέρ μου
Σάν πόσοι κάθισαν εδω,
Που λυπημένα τραγουδω,
Καλοί προπάτορες μου.

Πέρ, όταν κλείσω αείψυνητα τό κουρασμένο 'μάτι,
'Όταν μ' εκείνους πάω μαζί,
'Από τό είνε μου να ζή
Θ' ακολουθήσθ κάτι ;

'Αλλοιά ! με τά ξεροφύλλα που κάθε τόσο αφήνει
Και πέφτον χάμου απ' τό κλαδί,
Μιάν άφωνα και θλιθερή
'Απόκρισι μου δίνεις.

'Αλήθεια νανε ; ολόκληρους τό χώμα θα μας φάη ;
'Όχι κανένα ξωτικό
Τό νου μου τώρα στο κακό
Να σίγη πολεμάει.

Του κακού. 'Από την άπειρη πλούσια ζωή της φύσης
Βγαίνει και πάει στα σοδικά,
(υθράνιος ήχος που γλυκά
Θά ζήσης, λέει, θα ζήσης.

Τέτοια μαγεία, της μνάς μου που χρόνια είνε στον άδη,
Έχει η φωνούλα μοναχή,
'Όταν μιάν άγια προσευχή
Μου μάθετε τό βράδυ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Μέχρι τούδε τό Μετεωρολογικόν πηγήμα
εξέδωκε δια των έφημεριδών τριάκοντα
προγνώσεις του καιρού, έφ' ών έσχεν επι-
τυχιαν 75 ο/ο. Βεβιαώς η επιτυχία αυτή
είνε μικρά σχετικώς προς τάς λαμβανο-
μένας έν Γαλλία και Αμερικη, έν τού-
τοις ως πρώτη δοκιμή είνε άρκούντως
ίκανοποιητική.

Αλλ' η έν μοναίς ταίς έφημερίσι δη-
μοσιεύσι των προγνωστικών τούτο έχει
τό άποσον ότι δίδονται ταύτα περί του
πθανού καιρού της ημέρας καθ' ην δημι-
σιεύονται, ώστε άποβάινει, πλην έλαχι-
στων εξαιρέσεων, περριτή.

Ν. Ι. ΣΙΑΝΔΩΝΗΣ

της αυτής ημέρας έν 22 έπαγωγικοί
στοχμείς και έν 56 περίπου τούτοις ζέ-
ναις. Επίσης έν τω Δελτίω τούτω ύπαρ-
χει γεωγραφικός χάρτης της Ευρώπης
μετά των παραλίων της Μικρας Ασίας
και της Αφρικης, έφ' ού θα συνοψίζονται
τά διάφορα μετεωρολογικά στοιχειά.

Επί των πανών τούτων χαράσσου-
ται καμπύλαι διοργόμεναι διά των τόπων
ένθα εκάστοτε η βαρομετρική πίεσις είνε
η αυτή. Αί καμπύλαι αύται καλούνται
ισοβαρείς, είνε δε ύψιστης σπουδαιότητος
ως προς την πρόγνωσιν του καιρού, ως θα
ιδώμεν άμείως κατωτέρω.

Κάτωθ των τηλεγραφικών πληροφοριών
θα δημοσιεύηται γενική άποψις περί της
καταστάσεως του καιρού και ο πιθανός
καιρός της επιοσής έν τε ταίς Αθήναις
και τεις διάφοροις μερεσι της Ελλάδος.

Ηδη προβαίνομεν εις την σύνταμον
εξέγγησιν και χρησιν των ισόβαρών καμ-
πύλων.

Βαρομετρική Έφεσις. Βαρομ. έξαρ-

σις. — Η βαρομετρική πίεσις ως γνωστόν δίδεται διὰ τοῦ ὕψους ὅπου μᾶς δακνύει τὸ βαρόμετρον, ἀνηγμένου εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης καὶ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ μηδένος, τοιούτοι σημειοῦται οὐχὶ τὸ πρᾶγματι παρατηρηθὲν ὕψος, διορθωθὲν ἀπλῶς ἐκ τῶν σφαλμάτων τοῦ βαρομέτρου, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπου θὰ εἰδείκνυε τὸ αὐτὸ βαρόμετρον κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν ἂν ἢ θερμοκρασίᾳ ἢ τοῦ διαλυμένου πάγου καὶ ὁ τόπος τῆς παρατηρήσεως ἐκείνο εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑυρώπης ἡ ἀνηγμένη βαρομετρικὴ πίεσις δὲν κατέρχεται κάτωθεν τῶν 700 χιλιοστομέτρων, οὐδ' ἀνέρχεται ἄνωθεν τῶν 800 χιλ., ἔπεται ὅτι τὸ πρῶτον ψηφίον θὰ εἴνε πάντοτε 7, ἐπομένως παραλείπομεν αὐτό· λ. χ. βαρομετρικὴ πίεσις 760 χιλ. σημειοῦται ἐν τοῖς πίναξι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 60. Τούτων σημειωθέντων, ὡς καὶ τῆς διευθύνσεως καὶ ἰσχύος τοῦ ἀνέμου τοῦ νεφελώδους ἢ μὴ τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἕκαστον τόπον δι' ἰδίων συμβόλων ἐξηγουμένων ἐν τοῖς πίναξι, συρροῦν τὰς ἰσοβαρεῖς καμπύλας, ἵνα δὲ μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις δὲν γράφομεν ὅλας τὰς ἰσοβαρεῖς, ἀλλὰ τὰς διαφερούσας ἀλλήλων κατὰ 5 χιλ. Θὰ εὐρίσκειται ἄρα ἐν τῷ πίνακι χώρος τις ἐνθα ἡ πίεσις εἴνε μικροτέρα πάσης ἄλλης, καὶ ἕτερος ἐνθα αὕτη εἴνε μείζων. Ἡ πρώτη τούτων καλεῖται βαρομετρικὴ ὑψοσις, ἡ δ' ἕτερα βαρομετρικὴ ἐξάρσις.

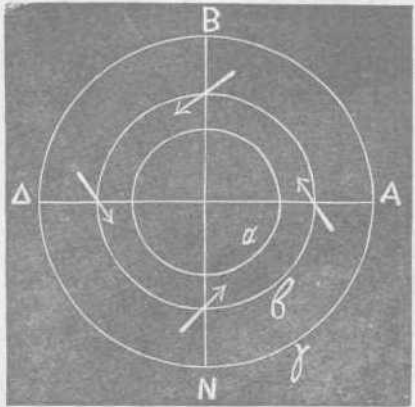
λόγου Buys Ballot ἐξενηχθεὶς τὸ πρῶτον, ἐπιβεβαιωθεὶς δὲ ὑπὸ πληθῆος παρατηρήσεων :

« *Eār, ἐν τῷ Βορείῳ ἡμισφαιρίῳ, σταθῶμεν ἐναντι τοῦ ἀνέμου, ἔχομεν τὸ κέντρον τῆς ὑψοσις πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ὀλιγον ὀπισθεν.* »

Ἐπομένως ἐὰν κινήσωμεν ἐν τῷ Βορείῳ ἡμισφαιρίῳ ἐπὶ τῆς ἰσοβαρεῖς περιφερείας κατὰ τὴν φοράν τῶν δεικτῶν τοῦ ὡρολογίου, θὰ ἔχομεν πάντοτε τὸν ἀνέμον ἐναντι ἡμῶν καὶ ὀλιγον πρὸς τὰ ἀριστερά.

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν εἰς τόπον κείμενον πρὸς Β τοῦ κέντρου ὁ ἀνεμος θὰ πνέῃ ἀπὸ ΒΑ, εἰς τόπον κείμενον πρὸς Δ ἀπὸ ΒΔ, εἰς τόπον κείμενον πρὸς Ν ἀπὸ ΝΔ, τέλος εἰς τόπον κείμενον πρὸς Α ἀπὸ ΝΑ.

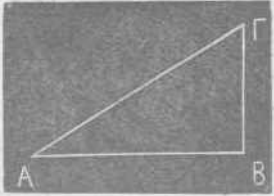
Βαροβαθμίδες. — Ταῦτα ὄσον ἀφορᾷ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου. Εἰς τὸ σύστημα ὅπου ὑπεθέσαμεν συγκαίμενον ἐν περιφερειῶν ὁμοκέντρων, ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀνέμου θὰ εἴνε ἡ αὐτὴ καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν ἰσοβαρῶν, ἐὰν ὅμως μεταβῶμεν ἐκ τῆς

ἰσοβαροῦς α εἰς τὴν β ἢ ἰσχύς τοῦ ἀνέμου μεταβάλλεται. Ἡ ἰσχὺς δὲ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸ β ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀποστάσεως αβ καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν βαρομετρικῶν πιέσεων εἰς τὸ α καὶ τὸ β. Καὶ ὄντως τοῦ ἀέρος ὄντος ρευστοῦ ὅπως ἡ μικροτέρα διαφορὰ ὕψους μεταξύ δύο ὑγρῶν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν προξενεῖ κίνησιν τείνουσαν νὰ δώσῃ τὸ αὐτὸ ὕψος εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπιφανείας, οὕτω καὶ ἡ μικροτέρα διαφορὰ πίεσεως τείνει νὰ παραγάγῃ κίνησιν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἔχομεν ἀνέμους εἰς τὸ Β κεντρικῶς βορείως, εἰς τὸ Α κεντρικῶς ἀνατολικῶς καὶ οὕτω καθέξῃς, ὅπου ὅμως, ὡς εἶδομεν, δὲν συμβαίνει. Τούτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι πλὴν τῆς τάσεως πρὸς τὸ κέντρον, ἔχομεν καὶ τὴν φυγόκεντρον δύναμιν τὴν ἐκ τῆς περιστροφικῆς κινήσεως τῆς Γῆς περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς προερχομένην, ἣτις συντίθεται μετὰ τῆς πρώτης καὶ οἶδει τὴν τελικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀέρος (ἀνέμου) συμμάχως τῷ νόμῳ τοῦ Buys Ballot

Ἐὰν λοιπὸν ἐκ τοῦ κέντρου ὁμοκέντρων ἐκβῶμεν κατὰ τινὰ ἀκτίνα, ὅσον αὶ βαροβαθμίδες ἂς συναντῶμεν εἴνε μείζονες ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἀνεμος θὰ εἴνε σφοδρότερος. Δυνάμεθα ἄρα νὰ συναντήσωμεν σφοδρότατον ἀνέμον συνοδουόμενον ὑπὸ μικρᾶς ὑψοσις ἢ καὶ κεντρικῆς πίεσεως ἀρκεῖ ἢ βαροβαθμίδος νὰ ἦνε μεγάλη. Τοῦναντίον δυνατὸν τὸ βαρόμετρον νὰ δείκνυῃ πολὺ μεγάλην ὑψοσιν καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀνεμοὶ νὰ εἴνε ἀσθενεῖς, διότι αὐτοὶ παρακαίμεναι ἰσοβαρεῖς ἀπέχουσι πολὺ ἀλλήλων, οὕτως ὥστε ἡ ἐλάττωσις τῆς πίεσεως εἴνε βαθμιαία.

Κίνησις τῶν κυκλωνικῶν συστημάτων. — Ὅταν κυκλωνικὸν τι σύστημα λάβῃ ὑπαρξίν παραμένει ἐπὶ τινὰ χρόνον, μεθ' ἧ μετατοπιζέται. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι γενικῶς τὸ κέντρον αὐτοῦ κινεῖται πρὸς ἀνατολὰς ἄνωθεν τοῦ 30 Β. παραλλήλου. Δυνατὸν ὅμως νὰ κινήθῃ εἴτε πρὸς ΒΑ ἢ πρὸς ΝΑ. Σπανιότατα δὲ παρατηρεῖται κυκλῶν ἐρχόμενος ἐξ ἀνατολῶν. Ὅστε κυρίως διὰ τὰ κυκλωνικὰ φαινόμενα πρέπει νὰ προσέχωμεν τὰ μέρη ἐκ Β μέχρι Ν διὰ Δ. Πλησίον ζήραξ ἢ ἐπ' αὐτῆς τὸ κέντρον τοῦ κυκλώ- νος κινεῖται πρὸς ὃ μέρος θὰ συναντήσῃ τὴν μικροτέραν ἀντίστασιν. Ἄν συναντήσῃ λ. χ. κόλπον τινὰ βαθύν δυνατὸν νὰ σταματήσῃ ἢ καὶ νὰ ἐκλυθῇ, συναντῶν δὲ ὑψηλὰ ὄρη ἢ ὄρησιράς ἀκλουθεῖ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν καὶ ἐπομένως ἀλλάζει

ΓΒ εἰς χιλιοστόμετρα (καὶ κλάσμα αὐτῶν) δηλοῦν τὴν διαφορὰν τῆς βαρομετρικῆς πίεσεως μεταξύ τῶν τόπων Α καὶ Β. Ὁ λόγος $\frac{\Gamma\text{B}}{\text{A}\text{B}}$ καλεῖται βαροβαθμῖς. Ὡς βαροβαθμῖς δύναται νὰ ληθῇ καὶ ἡ γωνία Α ὅταν εἴνε μικρά. Ὡς μονὰς λοιπὸν βαροβαθμῖδος θὰ ληθῇ διαφορὰ βαρομετρικῆς πίεσεως ἐνός χιλιοστομέτρου, ὅταν ἡ ἀπόστασις τῶν τόπων Α καὶ Β ἴσῃται τῇ μονάδι.

Ὅσον δὲ ἡ βαροβαθμῖς εἴνε μείζων ἐπὶ τοσοῦτο εἴνε πιθανόν νὰ πνεύσῃ ἰσχυρὸς ἀνεμος εἰς τὸν τόπον τῆς μικροτέρας βαρομετρικῆς πίεσεως. Βαροβαθμῖς λ. χ. 2 ἔχει πιθανότητα ἰσχυροῦ ἀνέμου, βαροβαθμῖς δὲ 3—4 θυέλλης.

Ἐὰν λοιπὸν ἐκ τοῦ κέντρου ὁμοκέντρων ἐκβῶμεν κατὰ τινὰ ἀκτίνα, ὅσον αὶ βαροβαθμίδες ἂς συναντῶμεν εἴνε μείζονες ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἀνεμος θὰ εἴνε σφοδρότερος.

Δυνάμεθα ἄρα νὰ συναντήσωμεν σφοδρότατον ἀνέμον συνοδουόμενον ὑπὸ μικρᾶς ὑψοσις ἢ καὶ κεντρικῆς πίεσεως ἀρκεῖ ἢ βαροβαθμίδος νὰ ἦνε μεγάλη. Τοῦναντίον δυνατὸν τὸ βαρόμετρον νὰ δείκνυῃ πολὺ μεγάλην ὑψοσιν καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀνεμοὶ νὰ εἴνε ἀσθενεῖς, διότι αὐτοὶ παρακαίμεναι ἰσοβαρεῖς ἀπέχουσι πολὺ ἀλλήλων, οὕτως ὥστε ἡ ἐλάττωσις τῆς πίεσεως εἴνε βαθμιαία.

Κίνησις τῶν κυκλωνικῶν συστημάτων. — Ὅταν κυκλωνικὸν τι σύστημα λάβῃ ὑπαρξίν παραμένει ἐπὶ τινὰ χρόνον, μεθ' ἧ μετατοπιζέται. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι γενικῶς τὸ κέντρον αὐτοῦ κινεῖται πρὸς ἀνατολὰς ἄνωθεν τοῦ 30 Β. παραλλήλου. Δυνατὸν ὅμως νὰ κινήθῃ εἴτε πρὸς ΒΑ ἢ πρὸς ΝΑ. Σπανιότατα δὲ παρατηρεῖται κυκλῶν ἐρχόμενος ἐξ ἀνατολῶν. Ὅστε κυρίως διὰ τὰ κυκλωνικὰ φαινόμενα πρέπει νὰ προσέχωμεν τὰ μέρη ἐκ Β μέχρι Ν διὰ Δ. Πλησίον ζήραξ ἢ ἐπ' αὐτῆς τὸ κέντρον τοῦ κυκλώ- νος κινεῖται πρὸς ὃ μέρος θὰ συναντήσῃ τὴν μικροτέραν ἀντίστασιν. Ἄν συναντήσῃ λ. χ. κόλπον τινὰ βαθύν δυνατὸν νὰ σταματήσῃ ἢ καὶ νὰ ἐκλυθῇ, συναντῶν δὲ ὑψηλὰ ὄρη ἢ ὄρησιράς ἀκλουθεῖ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν καὶ ἐπομένως ἀλλάζει

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΣ

την άρχικήν. Έν γένει δ' άκλουθεί καμπύλην εξαρτωμένην εκ των άνωμαλιών του έδαφους. Άρ' ου δέ διακίνηση ούτω μέγιστον διάστημα επί τέλους όλίγον κατ' όλίγον εξαχθείη και διαλύεται. Πελλάνας ούχι εις μόνον κυκλών αλλά πολλοί διαδέχονται αλληλους.

Όταν το κέντρον κυκλώνας τινος προσεγγίση, το βαρύτερον κατέρχεται ή δέ θερμικότης ανέρχεται. Τούτωντων παρατηρείται όταν το κέντρον τής ύψείσεως άπομακρύνεται άρ' ήμων.

Ένίοτε κυκλών τις συνοδεύεται υπό άλλων μικροτέρων έκτασεως δευτερευόντων καλούμενων, είντες εις ισχυρότατοι ώς προς τά άποτελέσματά. Ω; επί το πλείστον δέ οι κυκλώνες συνοδεύονται υπό καταιγίδων, κυρίως κατά το θηνώπων και την άνοιξιν. Αύται συνήθως άπαντώνται εις τα μέρη του κυκλωνικού συστήματός και μετατοπιζονται μετ' αύτου ή και χαχύτερον.

Ένίοτε δέ αντί μιας καταιγίδος έχομεν γραμμην ή ζώνην τοιούτων διανεμημένων κατά τινά άκτίνα του κυκλωνικού συστήματος, μη θηνοουσών όμως μέχρι του κέντρου τής ύψείσεως. Αι καταιγίδες αύται δυνατόν να μην έμφανισθώσιν εις όλους τους τόπους ένθεν των ύπαιων διέρχεται το κέντρον ή ή ζώνη αύτων, αλλά φαίνονται τότε πρόωσι από τόπου εις τόπον παραλείπεισαι τους εν τω μεταξύ. Είς τους τόπους όμως ένθα δέν ένεφανίσθησαν αντικαθίστανται υπό σφοδρότατων άνεμων. Ο άνεμος κατά την διεύθυν καταιγίδος στρέφει καθ' ολοκληρον περιστροφήν εν έλαχίστω χρόνω.

Σύστημα κυκλωνικών πραγματικων. — Μέχρι τουδε υπέθεσαμεν ότι αι ισοβαρείς καμπύλαι ήσαν περιφέρεια κυκλών περί το κέντρον τής ύψείσεως. Τοιούτοι σύστημα εύόποιε σχεδόν άπαντα, διότι και εν τω Ίσικανώ ένθα δέν υπάρχει άνωμαλία τής έπιφανείας τής Γης, το σχήμα των καμπύλων μάλλον έλλειψις δύναται να θεωρηθή. Έπι δέ των ήπειρων το σχήμα των καμπύλων εις ποικίλον και ένίοτε λίαν άκανόνιστον. Ού μόνον δέ τούτο αλλά και πάντοτε σχεδόν εις διάδοχικά ισοβαρείς καμπύλαι περί το κέντρον ύψείσεως δέν Ισαπέχουσι καθ' όλα αύτων τά μέρη. Η βροχολογία άρα δέν εις σταθερά μεταξύ των δυο ισοβαρών, όθεν έπεται ότι ή ισχύς του άνέμου μεταβάλλεται και επί τής αύτης ισοβαρείς.

Σύστημα αντικυκλωνικών — Έκάλισσεν σύστημα αντικυκλωνικών την αντίθετον διάταξιν των ισοβαρών. Τούτιστα περί κεντρικών τινά έξορσιν διατίθενται ισοβαρείς; επί μάλλον και μάλλον κατωτέρως πίεσεως. Άν βαδίση τις επί ισοβαρείς τοιούτου συστήματος κατά την φορά των δεικτών του ώρολογίου, εν τω βρορείω ήμισφαιρίω, έχει πάντοτε τον άνεμον εκ των όπισθεν' ώστε οι άνεμοι επί τοιαύτης ισοβαρείς στρέφουσι κατά τους δείκτας του ώρολογίου, αντίθετοι άρ' ότι συμβαίνει εις το κυκλωνικόν σύστημα. Έ-

τέρη άκροτά από του κυκλωνικού εις ότι εν τω αντικυκλωνικώ οι βροχολογίαι εις πολυ μικρότερα και οι άνεμοι γενικώς άσθενείς.

Έν τούτοις δέν να παρατηρήσωμεν ένταύθα ότι πολλάκις κατά τον χειμώνα έχομεν εν Έλλάδι βροχίαι άνεμους ισχυρούς, καίτοι υπό την επίδρασιν αντικυκλωνικού συστήματος διατιθέμεντες, συνοδευόμενοι υπό μικροτάτων βροχολογικών. Οι Ισχυροί το πλείστον βροχίαι ούτοι άνεμοι ώρρίζοντε εις την έπιστροφήν του Ισημερινού ρεύματος διασχίζοντες εν τή πορεία του και την Έλλάδα.

Έτεροι διαφοροί μεταξύ κυκλωνικών και αντικυκλωνικών συστημάτων. — Τά κυκλωνικά συστήματα κινούνται συνήθως τάχιστα, τά δέ αντικυκλωνικά λίαν βραδέως, παρουσιάζοντες δέ ταύτα πολλάκις χαρακτηριστικάς έμφάνεις, πάλιν ούτως ειπείν περί θείων των Ισοβαρείς.

Κατά τον χειμώνα τά αντικυκλωνικά συστήματα χαρακτηρίζονται δια χαμηλάς θερμοκρασίας, μεγάλης ξηρασίας ίσως περί το κέντρον αυτών, και άπουσίας βροχής, αν και αι όμίχλαι (κατώτερα ή άνωτερα) εις λίαν συχνά. Τούτωντων τά κυκλωνικά διακρίνονται δι' ύψηλής θερμοκρασίας εις το πλείστον τής έκτασεως ήν

καλύπτουσιν (ίσως το μέρος προς ή προσχωρούσι), δια μεγάλης σχετικής ύγρασίας και βροχής. Συνήθως όμως ή άνεμος ή πνιων εις το όπισθεν μέρος κυκλώνας εις ζήρως.

Κατά το θέρος οι αντικυκλώνες συνοδεύονται υπό των θερμότερων ήμερών. Οι δέ κυκλώνες ήρρουσι κίρην νεφελώδη, βροχήν και κατάρπασιν τής θερμοκρασίας.

Κινώμενοι εν Έλλάδι. — Το πλείστον των δια τής Έλλάδος διερχομένων κυκλώνων ή και έπισφόντων επ' αύτης έρχεται ένθεν εκ Ίταλίας, εκ του Ωκεανού (βρ. θαλάσσης και κεντρική; Ευρώπης), τέλος τινες διασχίζοντες την Ρωσίαν έπίδρουν και επ' ήμων. Άλλ' ένίοτε παρατηρείται ότι και εν Έλλάδι ύφίστανται κυκλωνικά κέντρα. Οι κυκλώνες ούτοι εις μέρων σχετικώς διάστασων, εάν δέ τις κλιώς εξετάσση την γενικην κατάστασιν του καιρού εν Ευρώπη, θα ίδη ότι εναντίως, ως τούλάχιστον μέχρι τουδε παρατήρησα, οι τοιούτοι κυκλώνες εις δευτερευόντες, άποτελέσματα επίδρουν επί τής Κεντρικής Ευρώπης: εύρισκόμενοι.

K. ΜΑΛΤΕΖΟΣ
Δι.θητής του Μετεωρολογικού τμήματος του άστρονομικού Αθηνών.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΜΟΥ

Τά δάκρυά μου με φωτιά περιχυμένα
σαν φλόγισμένη πύρινη βροχή
στη γη πικροσταλάζουν ολόινα
τά δάκρυά μου, ή ανάλυτη ψυχή...

Μιά χρυσοφτέρωτη χαρά μεγάλη
σε λίγο φτερουγίξη μακριά μου
φεύγει... κι' εγώ του πόνου νιώθω πάλι
φαρμακερή νυχιά μεσ' τη καρδιά μου.

Τά δάκρυά μου στάζουνε φωτιά,
τά μάτια μου δε βρίσκουν ήσυχία,
χίνονται απ'τά βάθνη της καρδιάς μου
τά δάκρυά μου, θάλασσα πλατειά,
που μιά βαρσογγαίει τροκαμιά,

ό έρωτάς μου ...

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΙΤΙΝΗΣ

N. I. ΛΑΣΚΑΡΗ & M. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο
ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ
ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Σ' το καλό. Για να σου πω, το βράδυ θα σ' έχωμε, βέβαια, από χυρό.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Να ιδώ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Όχι να ιδής, να βής; χωρίς άλλε, να φροντίσης μάλιστα να εισπράξης και τά χρέηματα εκείνα και να μου τά φερής.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ. Άρ' ου έπιμένετε!... Δούλους έχω. (Έξέρχεται δια του βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΕΥΛΑΛΙΑ, ΚΛΩΝΑΡΑΣ και άλλα ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλός άνθρωπος αυτός ο Πρωτονοτάριος.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλός λέει!... Πέρκιλλε!... (Καθ' έαυτόν.) Όστε να ένας άνθρωπος. Μά σου είναι ένας αυτός ο λαός όταν θέλγ... έξυπνος τετραπίρματος.

(Είσερχεται ο Παντελής)
ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ο κύριος Στίγκκιζον έρωτηξ αν ήρπορή να παρουσιασθή.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Άν ήμπορη, λέει; (Περυχάρως.) Άκουσε, Κυρίακο, εύγένεια; Άν ήμπορη, λέει...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τω Παντελή.) Έννοείται πως ήμπορεί... Τρίχα, πέ του γλήγωρα πως τον περιμένωμεν... Είδοποιήσε και την Μπέττυ. Τρέξε γλήγωρα. (Ο Παντελής εισέρχεται εις του Στίγκκιζον)

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ο καυμένος, έρωτηξ αν ήμπορούμε να τον δεχθώμεν...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Είδε; εύγένεια! Είδε; τρώπος!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Και ύστερα σου λέει ο Λάμπρος να πάρωμε τον Βερδελοπούλο!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ού! Τι άσχημο όνομα! Ίδέαι, αλήθεια, που σ' της έχει. (Περυγροηκώς.) Όνομα που τελειώνει σε πούλος! Ήρ!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πούλος!... Καλά που δέν τον λέν και Πουλοπούλοπουλο... (Τω Κυρίακω.) Εγώ δέν ήμπορώ να καταλάβω πως ο Λάμπρος έγινε τέτοιος άνθρωπος.

Άπ' τον ίδιο πατέρα δέν γινώκαμε;... Πως έχει τέτοιες προστυχίες ιδέαις... Άν έξύσει ο μακαρίτης...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Αί! γυναικά μου, από ρόδο βγαίνει άγραφι...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Κοιταχένοντας και μεταστρέψασα την όμωλήν δεξεν εις περιφρόνησιν) Αλήθεια... δέν μεν λές, σαν έξηρες βουλευτής; θα καταξίξες βέβαια και για αχτι παραίνοω.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τι λέει! θα καταξίξω! Τέγω βέβαιον το ήπουργείον...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Αλήθεια; Τότε καταξίξε να πάρης των Οικονομικών.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μά... Σκέπτομαι να ζητήσω των Ψξωτερικών.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ά ναί, ναί! Καλλίτερα.

Έτσι κάνωμε και τον Άνρι πρόσω.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Έννοείται!... Άν και δέν θα ήταν άσχημα να περνα γώ το ήπουργείον των Οικονομικών, άφου έχρηματισα και πραγματευτής!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ού καμήνε και σύ, δέν λές μεγαλέμπορος, παρά πραγματευτής!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Άς είναι. Να περνα λοιπόν εγώ των Οικονομικών και να δώσωμε του γαμπρού μας των Ψξωτερικών. Αί, τί λές!

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ά ναί, ναί, καλλίτερα εν' έτσι... Άχ! θα πεθάνω απ' τη χαρά μου!... Όχ'ωμε δυο ήπουργεία!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Και ποιος το ξέρει... Άν σε καμμά διαλύσι της Βουλής, ή βασιλεύς...

ΕΥΛΑΛΙΑ. Ο βασιλεύς... αί... τί;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Με φωνάζει να σχηματίσω κυβέρνησιν εγώ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλέ πρόεδρος της κυβέρνησεως! (Ώσκι Αποθωμούσα.)

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μά με πρελλανείες!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ (σοβαρός). Άκου που σου λέω!

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οι αύτοι, ΣΤΙΓΚΚΙΖΟΝ και ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. (Είσερχόμενος πρώτος από των θυρών) Ού Στίγκκιζον, άναγρέλει εν άση μεγαλοπρεπεία! Ο κύριος και ή κυρία ής; άναμένωμεν.

ΣΤΙΓΚΚΙΖΟΝ. (φορεί πρώτην κομψήν ένδυμασίαν και μουλόριον.) Bon jour, mainan! Bon jour, papa!

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Γαμπρέ μου! (Τον ασπάζεται).

ΕΥΛΑΛΙΑ. Γαμπρούλη μου. (Τον ασπάζεται). Και πως τά πέρασε; Δέν θα κομψήθηκες καλά αί; Στην Δανία θα κομψώσασιν καλλίτερα.

ΣΤΙΓΚΚΙΖΟΝ. Όχι δά... Ίσα, ίσα... (Ίδια) Η αλήθεια είναι πως τά στρώματα ιδώ είναι μαλακώτερα από της άστυνομίας. (Τη Ευλαλία). Και ή Μπέττυ που είναι;

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Τώρα, τώρα θα έλθγ.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Θυρω πώς πέρνε το μάθημά της με την Γερμανίδα.

ΣΤΙΓΚΚΙΖΟΝ. Μά άκόμη μαθήματα! Δέν την άρνειτε λίγο την καυμένη να άνασάνη.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Αλήθεια, καλά λές.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Καλά λές, αλήθεια.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Παντελή, πήγαμε να πής τής Μπέττυ να άρση το μάθημα και να βής ιδώ... Να φέρη και το γάλα του κυρίου Άνρι.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Και ή Γερμανίδα πειξ να με ξαναβής.

(Ο Παντελής αποκλίνεται και έξέρχεται).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Περίς τώξερ να πέρναμε μια Δανικαρίξια!

ΕΥΛΑΛΙΑ (τω Στίγκκιζον). Και ή ορείς πως είναι;

ΣΤΙΓΚΚΙΖΟΝ. Θαυμάσια!... Εικομήθην όλίγον περισσότερον δια να έχω περισσότερον διάθεσιν το βράδυ εις τον χορόν... Θα έχετε βέβαια πολλούς προσκεκλημένους. Αί;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Έννοείται! (Ίδια). Το βράδυ είναι που θα σκάσουν όλοι απ' τη ζήλεια τους. Έπίτηδες προσκεκάλεσα και την Μακροδάνια με την άρνη της και τον γαμπρό της.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ
Οι αύτοι και ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Είσερχόμενος δια του βάθους). Καλημέρα σας.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μπα! ο Λάμπρος!... (προχωρούσα προς τον Βαρδουκλήν). Καλώς όρισες...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Ω! Και πάντα κατενόδις... Για κινήγη θάλαπες βέβαια πάλι, αί;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Ναί, έχωμεν πάει στο Άγγρινον.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Και πως πέρασε;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλά, έκτυπήσαμε τρία ζερκατά και δυο άγριεχίρους... για λαγους πειξ μη βωτάτε.

(Έν τω μεταξύ ο Στίγκκιζον παρατηρεί τον Βαρδουκλήν από κεφαής μέχρι ποδώ, περιφρονηκώς.)

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μπα! ο Βαρδουκλήν! Καλέ Λάμπρο, δέν έλπεσαι ιδώ; (Τω άποδοκλήν τον Στίγκκιζον).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Υποκλιόμενος). Κύριε!...

ΣΤΙΓΚΚΙΖΟΝ. (Όμοίως). Κύριε!...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλέ τί Κύριε και ξεκύριε!... (Τω Βαρδουκλήν). Είναι άνεψιος σου.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Άνεψιός σου, βέβαια.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Άνεψιός μου; Δέν τον θυμώμαι... (Μένει κειχηνώς προσπαθών να ένθ' μνηθή).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλέ για δές εκεί!... Χάγ! άγ! ά!

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μήπως είναι του ξαόλου μας... Ά! άγ. άγ... (Τη Ευλαλία). Θάνατι της θείας Μήτρινας πειδι...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Σπειθών). Όχι, έρε αδελφέ, είναι...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ίδιατέρως τω Βαρδουκλήν). Καλέ τί είναι αυτός. Δέν ήτρέπεσαι; Είναι ή γαμπρός μας.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Ο κύριος Στίγκκιζον !
ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Από τῆ Δανία !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τῆ Εὐλαλία ἰδιαι-
τέρως). Γαμπρέ σας !... 'Από τῆ Δα-
νία !... Στίγκκιζον !... Μὰ πότε τὰ κα-
ταφέρατε ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Βαρδου-
κλῆ). Εἶναι τῶρα δύο ἡμέραις. Μόνον χαι-
ρέτησε τῶρα κ' ἔννοια σου.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Παρουσιάζων τὸν Βαρ-
δουκλῆ πρὸς τὸν Στίγκκιζον). 'Ο ἀδελ-
φός μας κύριος Λάμπρος Βαρδουκλῆς, τρα-
πέζιτης.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. 'Αγαπητέ μου θεῖε.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Παρουσιάζουσα τὸν Στίγκ-
κιζον πρὸς τὸν Βαρδουκλῆ). 'Ο Κύριος
'Ανρί Στίγκκιζον ἐκ τῆς μεγάλης οἰκογε-
νείας τῶν Στίγκκιζον τῆς Δανίας, τῆς πα-
τρίδος τοῦ βασιλέως μας.

('Ο Στίγκκιζον ὑποκλίνεται).

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τῷ Στίγκκιζον, ἀνευ
ἐνθουσιασμοῦ). Φίλε μου, χαίρω πολὺ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Ἰδίᾳ). Τί ψυχρός ὁ
Λάμπρος !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Τῷ Στίγκκιζον). Καί
θὰ ἤλθατε βεβαίως κατ' αὐτάς.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Ναί, ἔχω μερικὰς ἡμέ-
ρας ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδίᾳ). Δὲν μοῦ
γεμίζει τὸ μάτι !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Οἱ αὐτοὶ καὶ ΜΠΕΤΤΥ

ΜΠΕΤΤΥ. Μπα ! 'Εδῶ εἰσθε ὅλοι !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (ἀρχομένων πρὸς αὐτὴν)
Bon jour, Betty (Τῆ ἀπαλάσσει τὴν
χεῖρα).

ΜΠΕΤΤΥ. Henri. Bon jour.

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Βαρδου-
κλῆ). Εἶδες ... εἶδες ; Τῆς ἐφίλησε τὸ χέ-
ρι ... Τί εὐγένεια ! 'Αν ἦταν κ' ἓνας ὀ-
κὸς μας ... πῶς ζέρει τί θάκανε !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Φαίνεται θὰ τῶχουν
συνήθεια στὴ Δανία. (Ἰδίᾳ). Δὲν μοῦ γε-
μίζει τὸ μάτι, δὲν μοῦ γεμίζει !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (Τῆ Μπέττυ). Αἱ ! 'Ε-
τοιμάσθης διὰ τὸν βραδυνὸν χορὸν ;

ΜΠΕΤΤΥ. Sans doute ! 'Θὰ ἔχω
ἓνα κοστούμι ... ἐπτακτον.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Bravo ! Bravo !

ΕΥΛΑΛΙΑ. Λυπάται μόνον ποῦ δὲν
ἔχει ἓνα collier ἀπὸ ἀρχαῖα νομίσματα.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Εγὼ τῆς λέγω νὰ τῆς
δώσω χρυσὰ πεντάκτιρα νὰ βάλῃ, ἀλλὰ δὲν
θελεῖ.

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδίᾳ). Σεμναλι-
σμένοι !

ΜΠΕΤΤΥ. Καλέ τί λές, μπαμπά !
Πρέπει νὰ εἶναι ἀρχαῖα χρυσὰ ... σὰν
ἐκεῖνα, δὲν ἠμποῦμαι πῶς τὰ λένε ... ποῦ
εἶχε δώσει μιὰ φορὰ ἓνας ὁμογενὴς τῆς
'Αλεξάνδρας στὸ γάμο της.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὴ λυπᾶσαι δὲ καὶ τόσο...
καὶ χαλάει τὸ χρώμα σου ! Δὲν εἶναι
τόσῳ σπουδαῖο τὸ πρᾶγμα.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Λυπάται !... Μπα ! ἐγὼ
νὰ σοῦ δώσω ποῦ ἔχω ἓνα collier ἀπὸ
χρυσοῦς Πτολεμαίους.

ΜΠΕΤΤΥ. 'Αλήθεια ;... Τί καλὰ !
Ποῦ εἶναι ;

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (Ἰδίᾳ). 'Ω ! διάβολε
τί ἐκκαμ ! Μοῦ ξέφυγε. Κι' ἂν τὸ ἴδῃ
κάνεις καὶ τὸ γνωρίσῃ ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Αλήθεια, ἔχεις ;

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (μετανοῶν). Δηλαδή...
ἤθελῶ πῶς ἔχω ... μὰ ἴσως τὸ ζῆρσα
στὴ Δανία.

ΜΠΕΤΤΥ. (ἀκατάσχετος). Πάμε μέσα,
πάμε νὰ ἴδωμε.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Μὰ !...

ΜΠΕΤΤΥ. (ἀκκίζομενη). Voyons !
(Τὸν ἀπάγει ἀκριτὰ. 'Ο Στίγκκιζον καὶ ἡ
Μπέττυ εἰσέρχονται ἀριστερᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΩΝ

ΚΛΩΝΑΡΑΣ, ΕΥΛΑΛΙΑ καὶ ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ

ΕΥΛΑΛΙΑ. Δὲν ζέρεις, Λάμπρο ...
Τί τύχη !

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλὰ ... Μὰ ποῦ
τὸν βρήκατε ... 'Εναν Δανό ... Πῶς
σαῖς τὸν 'σύστησε ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὴ τὰ 'ρωτᾷς. Εἶναι ὀλό-
κληρο μυστήριον ... 'Ἦθελε νὰ μας τὸν
πάρῃ ἡ Μακρυδαίνα ... Μὰ ...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Μὰ, δὲν βαρύνει ...
'Ἡ Μακρυδαίνα. Πρ...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ σὰν μυστήριον
μοῦ φαίνεται καὶ 'μένα. 'Εναν ἄγνωστον...
ἐναν ...

ΕΥΛΑΛΙΑ. (ὡς πληγεῖσα ἀίωνα). 'Ο
Στίγκκιζον, ὁ 'Ανρί ἄγνωστος !... καλέ
τί λές ; Αὐτὸς ποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν μεγάλην
οἰκογένειαν τῶν Στίγκκιζον !... 'Ἐπρεπε νὰ
ἦσαν ἐδῶ νᾶβλεπες τί κακὸ ἔγινε μὲλις
ἤλθε ἡ τὴν 'Αθήνα... 'Χάλασεν ὁ κόσμος
πῶς νὰ τὸν πρωτοπάρῃ σπῆτι του...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τὰ συνειθισμένα δη-
λαδή... Μόλις εἶδαν ξέρον τοῦ ριχτηκαν.
... ἀδιάφορον ἂν εἶναι κανένας μπαγα-
πόντης !

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Οὐ ! καὶ μὲν καὶ σὺ μὲ
τῆς ιδέαις σου ! Πενήντα χρόνια εἶσαι
'πίσω !...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Καλλίτερα 'πίσω,
παρὰ νὰ μὲ βάλλουν 'μπρός... μὲ τὰ λε-
μόνια !

ΕΥΛΑΛΙΑ. Μὰ τὸν εἶδες καλὰ τὸν
'Ανρί ; εἶδες τί distinction ἔχει ἐπάνω
του ;

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Μὰ ἐπὶ τέλους πῶς
σαῖς τὸν 'σύστησε ; (Σκοπιμῶς) 'Εναν ξέ-
νον ποῦ 'μιλεῖ τόσο καλὰ ἑλληνικά.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Οὐ ! καὶ μὲν ! Μὰ δὲν ζέ-
ρεις πῶς 'στὴν Δανία, ὅλοι οἱ distingués
πέρνου μπόνας ἑλληνίδες γιὰ νὰ κολα-
κεύουν τὸν βασιλεα μας ; 'Ἦταν εὐχὴ
Θεοῦ νὰ τὸν γνωρίσῃ ὁ Κυριάκος εἰς τὸν
Φάληρον προχθές. Τοῦ δώσαμε ὅ,τι εἶχαμε
καὶ δὲν εἶχαμε γιὰ νὰ τὸν καταφέρωμε...
Μὰ, ζέρεις, Λάμπρο, τί προξενεῖται τοῦ
εἶχαν στείλει ;... ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῶν
'Αθηναίων...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. Καλέ τί 'Αθηναίων ! Δὲν
λές καὶ τῶν περιχώρων !..

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. Τί νὰ σὰς 'πῶ, ὁ
Θεὸς νὰ μὲ βγάλῃ ψεῦτη !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΝΑΤΗ

Οἱ αὐτοὶ ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ καὶ ΜΠΕΤΤΥ
ἔτα ΦΛΩΡΑ

ΜΠΕΤΤΥ. (Εἰσερχομένη δραμαία καὶ
κρατοῦσα εἰς χεῖρας τῆς περιδέραιον ἐκ
Πτολεμαίων). 'Αχ ! τί ἐμμορρο ποῦ εἶ-
ναι... 'Ἰδέε, μαμὰ, ἰδέε.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (Ἰδίᾳ). Τὸ 'μυστήριον
καὶ μοῦ τὸ 'πῆρε. Τῶρα πῶς ὁ Θεὸς νὰ
βάλῃ τὸ χέρι του !..

ΕΥΛΑΛΙΑ. (θαυμάζουσα). 'Ω ! Αὐτο-
κρατορικόν !... 'Ἰδέε, Κυριάκο...

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. 'Ἐξίσου !... (Τῷ Βαρ-
δουκλῆ). Τί σεβροὶ ποῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ
Δανεῖ ; τὰ δῶρά τους !... Καλὰ εἶπεν ὁ
μακαρίτης ὁ Ἰπποκράτης «Φεβροῦ τοῦς
Δανεῖς καὶ δῶρα φέρουνται !»

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδιαιτέρως τῷ Κλω-
ναρᾶ καὶ ὑποβλέπων τὸν Στίγκκιζον.)
Δὲν ζέρω πῶς τὸ λείει, ἀλλ' ἀροῦ κἄ-
ποιος τὸ λείει, πρέπει νὰ τοὺς σεβάσαι !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Τὸ εἶχα προσέρισε ἐπι-
τηδες διὰ τὴν μνηστὴν μου. Εἶναι Πτο-
λεμαῖοι βασιλεῖς.

ΜΠΕΤΤΥ. (τροφερῶς) Βασιλεῖς τῆς
Δανίας ;

ΕΥΛΑΛΙΑ. Τῆς Δανίας, βέβαια ! 'Απὸ
'κεῖ καταγονται ὅλοι οἱ βασιλεῖς ! (θαυ-
μάζουσα ἀκόμη τὸ περιδέραιον) 'Ὡστε δα-
νικὸν εἶναι, αἱ ;

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (ἐν διαχερσίᾳ) Ναί, καὶ
δανικὸν... (Καθ' ἑαυτὸν) Δηλαδή δανει-
κὸν καὶ ἀγύριστον !...

ΒΑΡΔΟΥΚΛΗΣ. (Ἰδίᾳ) Σὰν αστι-
σμένον τὸν βλέπω τὸν γαμπρόν !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. (Ἰδίᾳ) Καίρος εἶναι νὰ
μείνω καὶ λίγο μόνος. (Ἰψηλοφώνως)
'Ἦθελε, ἂν μοῦ ἐπιτρέπατε, νὰ γράψω
καὶ μερικὰς ἐπιστολάς.

ΕΥΛΑΛΙΑ. 'Αν σοῦ ἐπιτρέπωμε ! (Τῷ
Κλωναρᾶ) 'Ακουσε, Κυριάκο, ἂν τοῦ ἐ-
πιτρέπωμε... (Τῷ Βαρδουκλῆ) Εἶδες, εἶδες
εὐγένεια !... (Τῷ Στίγκκιζον) Νὰ γρά-
ψῃς, γαμπρέ μου, νὰ γράψῃς. (Καλοῦσα)
Φλώρα, Παντελῆ.

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Καλῶν) Παντελῆ,
Φλώρα !...

(Εἰσέρχεται ὁ Παντελῆς)

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Τῷ Παντελῆ) Νὰ φέρῃς
γλιγωρα, χροτὶ, πένναις, φακέλλους, ...
καὶ τὸ πρόγευμα τοῦ κυρίου 'Ανρί.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. 'Αμέσως (Ἐξέρχεται).

ΚΛΩΝΑΡΑΣ. (Τῷ Στίγκκιζον) Νὰ σ'
ἀρίσμως λοιπόν.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Ναί, ναί, θὰ σὰς πα-
ρακαλέσω διὰ μιαν στιγμὴν... Εἶθὺς ἀμα
τελειώσω θὰ κατέβω εἰς τὸν κῆπον.

ΕΥΛΑΛΙΑ. Πάμε, Λάμπρο, εἰς
Μπέττυ.

ΜΠΕΤΤΥ. Henri, μὴν ἀργήσῃς.

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. 'Ὀχι, ἀμέσως. Καὶ μὴ
μὲ ξεχνᾷς.

ΜΠΕΤΤΥ. Oh ! je pense toujours
à toi !

ΣΤΙΓΚΚΙΕΟΝ. Et moi je ne pense
qu' à toi !

ΕΥΛΑΛΙΑ. (Μετὰ γελειωδεστάτης
προφορᾶς) 'Ανρί, au revoir !

(Ἀκολουθεῖ)